

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

KLAGE FRA A, PÅ TINGRETTSDOMMER B, X TINGRETT. SAK NR 45/03.

Tilsynsutvalget for dommere har i møte 15. desember 2003 truffet vedtak i ovennevnte klagesak.

Vedtaket er truffet av følgende medlemmer: Anne Lise Rønneberg, leder, Jon Høyland, Halvor Kjølstad, Trine Buttingsrud Mathiesen og Wenche Frogn Sellæg.

Ved brev 17. september 2003 har A, inngitt klage på tingrettsdommer B, X tingrett. Klagen gjelder dommeratferd. Klagen er forelagt for tingrettsdommer B, som har avgitt uttalelse 5. november 2003. Denne er oversendt klageren til orientering.

Klager – A – har anført følgende:

”Jeg har i siste årene vært i kontakt med mange forskjellige dommere i Norsk rettsvesen. Norge har et problem med kvaliteten på dommere. Dette svekker rettssikkerhet for enkelte mennesker i vårt samfunn.

Tidligere har jeg kun hørt om mennesker som var urettmessig anklaget, dømt og henrettet basert på ikke hva de har gjort, men hvem de er. Jeg trodde ikke at det var mulig i en demokratisk samfunn. Men i Norge har jeg opplevd dette gjentatte ganger på min egen kropp. Men siden år 2000 har jeg tatt på meg hansker til å kjempe i mot denne type ”lovlig” overgrep.

Psykotisk:

Jeg har snakket med dommer B på telefon i mai 2003. Jeg har hatt flere telefon samtaler med han. Han var forferdelig i sin talemåte. Min oppfatning av dommer B gjennom disse samtalene og det han har hittil nå prestert i min sivil sak, var at han har en enorm behov for å markere seg – grensen for være en psykopat eller en overgreper. Det han snakket var ulogisk og usammenhengende for meg. Jeg følte at han var psykotisk ved disse samtalene fordi jeg fant ingen logikk i det han snakket eller gjort hittil nå i min sak.

Jeg tror at han bryr seg ingen ting om han må gå over lik hvis det tilfredsstillers hans behov for å være en hersker.

Jeg har ikke møtt han ennå, jeg har ingen ønske om å møte han på to manns hand. Han har ikke dømt i min sak ennå. Men det inntrykket han har allerede etterlat seg viser for meg at han er ikke egnet til å være dommer i enkelte sammenhenger. Han er en fare for rettssikkerhet i Norge.

Jeg ber dem om å ta min klage seriøs og etterforske saken. Jeg skal grunnegi min påstander ved en slik etterforskning. Jeg ber dem om å rettssette dommer B slik at han oppfører seg slik som vi oppfatter en dommer skal være.

Jeg har allerede tatt dette opp med dommer B's administrativt overhode – sørenskriver ved X tingrett (som er en meget hyggelig man å snakke med).”

Vedlagt klagen følger kopi av korrespondanse mellom klager og tingretten som gjelder bl.a. tidspunkt for berammelse og avholdelse av hovedforhandling, begjæring om rettsmekling samt anmodning om overføring av saken til Y tingrett.

Innklagede – tingrettsdommer B – har anført:

”A reiste ved stevning av 15. januar 2003 sak mot Statens Lånekasse og Utdannings- og forskningsdepartementet med påstand om at blant annet en studielånsavtale var ugyldig. Staten påsto seg frifunnet i tilsvar av 25. april 2003. Hovedforhandling ble deretter berammet til 30. mai 2003. A ble samtidig bedt om å endre sin påstand i stevningen da Lånekassen neppe har partsevne, og dermed ikke kan saksøkes. I prosesskrift av 5. mai 2003 ba A om at det ble innkalt til rettsmekling i saken. Retten avslo denne begjæringen i brev av 14. mai 2003. 19. mai 2003 ble retten kontaktet av advokat C, som meldte seg som prosessfullmektig for A. Hovedforhandlingen ble deretter utsatt til 11. og 12. september 2003. Etter ønske fra A fratrådte C som prosessfullmektig 5. september 2003. 8. september 2003 ble retten kontaktet av statens prosessfullmektig med beskjed om at partene i prinsippet hadde kommet til en minnelig løsning på tvisten. Det ble samtidig bedt om utsettelse av saken. Hovedforhandlingen ble deretter utsatt. Partene ble samtidig meddelt at dersom utenrettslig forlik ikke var inngått innen 30. september 2003, ville det bli berammet ny hovedforhandling i saken. Statens prosessfullmektig kontaktet retten 10. september med beskjed om at partene ikke hadde klart å komme frem til en minnelig løsning i saken. Hovedforhandling ble deretter berammet til 17. september 2003. I prosesskrift av 12. september 2003, mottatt 15. september 2003, fremsatte A på ny begjæring om rettsmekling i saken samt begjæring om overføring av saken til Y tingrett, noe som ble avslått fra rettens side i mail av 16. september 2003. Under hovedforhandlingen 17. september 2003 (før innledningsforedragene startet) kom partene frem til en minnelig løsning og saken ble hevet som forlikt. A var på dette tidspunkt bistått av en jurist fra Legeforeningen. Undertegnede deltok ikke i disse forhandlingene.

Jeg kjenner meg overhodet ikke igjen i den beskrivelse som A gir av meg i sin klage. Jeg antar klagen er begrunnet i at jeg som forberedende dommer under saksforberedelsen ikke har etterkommet hans begjæringer om rettsmekling, utsettelse av saken, antall dager til hovedforhandling samt overføring av saken til Y tingrett. De ganger A har ringt meg, har jeg opptrådt høflig og korrekt, og gitt ham nødvendig veiledning.”

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Utvalget legger til grunn at saken er klar for behandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstoloven § 238 annet ledd annen setning.

Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptre i strid med god dommerskikk, jf domstoloven § 236 første ledd.

Utvalget er imidlertid avskåret fra å vurdere forhold ”som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig”, jf § 236 fjerde ledd. Dette betyr bl.a. at avgjørelser som kan angripes ved kjæremål eller anke til overordnet domstol, ikke kan vurderes av utvalget.

Klagen i denne saken fremstår som noe uklar, men utvalget oppfatter det slik at klager er særlig misfornøyd med de svar han har fått ved henvendelser til dommeren, og måten svarene er avgitt på. I tillegg synes klagen også å gjelde ”det han har hittil nå prestert i min sivil sak”.

Generelt skal bemerkes at utvalget har forståelse for at mange selvprosederende parter, som ikke alltid selv har nødvendig kjennskap til rettsvesenet eller de rettsregler som regulerer saksavvikling og sakens materielle sider, kan finne det vanskelig å akseptere eller forstå den rettleiding de får og de avgjørelser som treffes. Slike situasjoner oppleves ofte tilsvarende vanskelig for den som er dommer i saken.

På bakgrunn av de foreliggende saksopplysninger og partenes uttalelser, finner tilsynsutvalget det ikke godtgjort at tingrettsdommer B har opptrådt i strid med god dommerskikk. I den grad klagen måtte gjelde dommerens rettslige avgjørelser, kan disse som nevnt ikke overprøves av utvalget.

Etter dette finner utvalget ikke grunnlag for å reagere med disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.

Tilsynsutvalget for dommere fatter slikt enstemmig
vedtak:

Det er ikke grunnlag for anvendelse av disiplinærtiltak overfor tingrettsdommer B.

* * * * *

Tilsynsutvalgets vedtak kan ikke påklages etter forvaltningslovens regler. Partene i saken kan bringe vedtaket inn for tingretten ved søksmål. Søksmålsfristen er to måneder etter at partene ble underrettet om vedtaket. Det vises nærmere til domstoloven § 239.

Kopi av dette vedtak sendes sorenskriveren i X tingrett t.o.